1874. VI. évfolyam. 11. szám. Csütörtök, január 15.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: ***Főpiacz, Vecsey-ház földszint*** a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:

Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A 48-as párt.

*** Midőn Andrássy gróf a jelenlegi külügyér belépett 1867-ben a közösügy fénymázos palotájába, nagyon el lehetett ragadtatva. Ezen nem is csodálkozhatunk. Mert hiszen, ha megkegyelmeznek a halálra itéltnek: elképzelhetjük, van oly nagy öröme a lét felett, hogy nem is gondol arra: mit eszünk holnap?

Igy történt Andrássyval is. A szabadságharcz után — jól tudjuk — még arczképét is felakasztották, miután személyét nem találták fel.

S most? — Hogy ne volna öröme, midőn a legfényesebb polczra jutott, azon hatalom körében, mely őt elitélte?

Kényelmes helyzetében nem vehetjük rosz néven (?) tőle, ha „mindent megnyerve" látott s egy boldog pillanatban elszólta magát, hogy — „a 48-as párt mi vagyunk!"

Akkor gunymosolylyal fogadtuk ez emlékezetes szavakat. Pedig ha „jól" felgondoljuk a dolgot, volt neki valami igaza.

A legfelsőbb hatalom körében levők 48-ban magukat tartották a jog és szabadság védőinek, mint teszi ezt a jelenlegi magyar kormány és pártja. Akkor is épen a hatalom köréből nyertek tüzet a nemzetiségi villongások, mint van ez ma is. Akkor is a „császár" nevében izgattak a végvidékeken a magyarok ellen, épen mint most. Akkor is elnézték ezt a „jog és szabadság védői," kik a „lázongó" magyarok jogait védték a magyarok ellen, épen ugy, mint napjainkban.

Ha tehát a történeti tényekből akarunk itélni: akkor el kell ismernünk, hogy a mai kormánypárt csakugyan a 48-as párt, de oly értelemben, mint azt Bécsben venni szokták.

48-as volt az akkori bécsi kamarilla is, s ugyanoly helyzetbe igyekezett juttatni szegény hazánkat, mint a hova a 67 ki alapon álló, s magát 48-asnak vallott kormánypárt vitte idáig.

Más tény nem beszél arról, hogy ma a jobboldalt más értelemben is lehetne 48-as pártnak venni.

Kormányköreinkben is addig kiabálták a magyar ellenzékre, hogy politikája forradalomra vezet, mig a jobboldali „szent" politika, épen mint a 48-as bécsi kamarilláé, már oda vitte a dolgot, hogy — a végvidékeken kész a forradalom a magyarok ellen az „osztrák császár" jogainak védelmére s annak nevében; csak egy parányi szikra kell, hogy a láng fellobbanjon.

Már világos, hogy tüz van ott a hamu alatt, s még most is kész a jobboldali politika törvénytelenséget követni el — saját pártja érdekében. A pancsovai választás a törvény világos rendelete ellenére 24 óráig fel volt függesztve, mégis folytatták aztán a szavazást.

A 48-as bécsi kamarilla sem tudott volna már célszerübb eszközt találni arra nézve, hogy a felizgatott nemzetiségeket még jobban lelkesitse a magyarok ellen lázongani.

Gyönyörködhetik Andrássy már most abban, hogy egykor — talán véletlenségből — kiejtett szava igazolást talált az idők folyamán.

De szomoru igazolás ez nekünk magyaroknak.

Legtelebb azok örvendhetnek ott a jobboldalon, a kik egykor az orosz vad csordát ellenünk vezették. Elpusztitásunkra törtek akkor is. Már közelednek céljuk felé.

Most Görgeire sincs elleneinknek szüksége, hogy eláruljon bennünket. Hiszen elárultuk mi önmagunkat! S mit kaptunk jutalmul? — A fényes nap Bécsből nehányszor ránk kacsintott. Mi azt hivők, hogy jótékony melegénél uj életet nyerünk. Pedig csak az éltető harmatot száritotta fel rólunk, hogy annál könnyebben elhervadjanak a nemzet virágai. —

Ezt akarta a 48-as bécsi kamarilla is. S elérte ezt a magyar jobboldal, mely magát 48-asnak nevezi.

A tények beszélnek.

Igy a jobboldal „büszkén" elmondhatja magáról, hogy — „a 48 as párt mi vagyunk!"

— **A magyar nyelv használatának** a vasutaknál az ujév beköszöntésével kellett volna életbeléptetni. Mennyiben történt ez meg, nem tudjuk. A keleti vasutról irják, hogy ennek igazgatótanácsa e napokban elhatározta, mikép 1874. jan. 1-től fogva a társulat mindazon alkalmazottjára nézve, kik a magyar nyelvet nem birják, az előléptetést a hazai nyelv elsajátitásáig megszünteti; a kik pedig egy év leforgása alatt e tekintetben észrevehető haladást nem mutatnának, azokat, hacsak a szolgálat érdekeinek különös hátrányára nem lenne, elbocsátja s helyüket magyarokkal töltendi be. E szép példát ideje volna már követnie a tiszavidéki s különösen az államvasut igazgatóságának. E vonatok szolgaszemélyzete a pályafőnöktől le az utolsó konduktorig alig beszél egy két szót magyarul s épen azért, mert nem tudják magukat az utasokkal értetni, gorombáskodnak. E szép tulajdonságuk közmondássá vált már. Vajha többé nem kellene panaszra nyitni ajkunk e tárgyban!

— **A király** tegnap Bécsbe utazott Budapestről. Holnap nagy minisztertanács fog ott tartatni, a király elnöklete alatt, melyben a reiksráth előterjesztései fognak letárgyaltatni.

— **Magyarország összes jövedelméről** Horn Ede folytatja czikksorozatát a „P. Lloyd"-ban s azon eredményre jut, hogy Magyarország összes tényleges jövedelme 140 millió frtra rug, a melyből 122 millió már eleve, a nélkül igénybe van véve, hogy az országnak nemcsak beruházásaira, de folyó kiadásaira is bármi jutna. Ez összeget a czivillista, a közös kiadások, a nyugdijak, Horvát-Szlavonországok közigazgatásai, a közös államadóssági járulék, a földtehermentesités, az öt rendbeli magyar államadósság járulékai, az ingó államadósság kamati s végre a vasutok kamatgarantiái veszik igénybe. Igy tehát az ország összes egyéb kiadására (az összes honvédelem, belügy, tanügy, igazságügy, kereskedelem stb.) 18 millió frt. jut.

— **Külföldi rövid hirek.** (jan. 15. 1874.) A saladero-i fogházból megszökött tegnapelőtt (13-án) ama Mánuel nevü pap, ki 1872-ben orgyilkosságot kisérlett meg Amadeo spanyol király ellen s e miatt halálra itéltetett, de itélete végrehajtása felfüggesztetett. — Aosta olasz herczegasszony Turinban betegen fekszik. Mint onnan tegnapról távirják, a tüdőlob legveszélyesb stádiumában van. Egykét nap alatt meghal. — Münchenben a kolera szünni kezd. — Francziaországban miniszterválság van készülőben. — A polgári házasság iránti törvényjavaslat Európa majd minden kormányát foglalkoztatja ez idő szerint.

— **Szomoru időket élünk.** A személy s vagyonbiztonság az ország több vidékén annyira alásülyedt, hogy több hatóság kénytelen volt a belügyérhez rögtönbirósági jogért folyamodni. Ily értelmü kérvények napról napra sürübben érkeznek a kormányhoz.

Tanügyi levelek a debreczeni ref. főtanoda köréből

III.

Az „ujabb tanügyi levelek" irója, midőn a bölcsészeti tanfolyam nagy szükségét, annak a jogakadémia feletti elsőbbségét bizonyitgatja, s tényekre, indokokra hivatkozik: azokat oly erősen kiszinezi, s oly életképeket tüntet fel, melyek a valóságnak hiv kinyomatai gyanánt nem mindig tekinthetők. — Nevezetesen felhozza főfő érvül és indokul a bölcsészeti tanfolyam mellett, hogy mily gyarló képzettségü tanárok találtatnak a vidéki kisebb gymnásiumokban, s botrányos tudatlanságukat példákkal igazolja. Ugy hiszem az ellen józanon senki nem vitatkozhatik, hogy bölcsészeti tanfolyamra s tanárképezdére tanáraink képzése szempontjából nagy szükség van! de még is talán nagyon szomoru képet mutat a vidéki gymnásiumok tanárainak képzettsége felől az a leirás; miután én meg ugyanannyu derék és képzett egyéneket nevezhetek meg a vidéki gymnásiumok tanártestületeiből, kik teljes mérvben megállják helyöket s diszére válnának bármely középtanodának; de meg nem nyert-é főiskolánk is, a vidéki gymnásiumi tanárok közül derék tanerőket, kik méltó dicsekvései és büszkeségei! nem jönnek-é a vidéki gymnásiumokból is évenkint oly növendékek, kik bátran versenyeznek a Debreczenben tanult ifjukkal! Fény és árny egymás kisérői, tanárképezde mellett is lehet a debreczeni épen ugy mint a vidéki gymnásiumi tanártestületeknek egyik másik tagja ellen kifogás; ez igy volt, s mig emberek lesznek ugy is fog lenni; a tökély csak czél, mely fele küzdünk, de azt teljes mérvben nem valósithatjuk meg. — Azután azon szembeszökő járatlanságért előbb okolhatjuk a gymnásiumi képzést és oktatást; a bölcsészeti tanfolyam nem a declinatió és conjugatio betanitásával foglalkozik.

„Lelkészeink egy és aligha nem nagyobb részénél a kellő tudományos képzettség hiányát" is annak tulajdonitja az u. t. l. irója, hogy nincs bölcsészeti tanfolyam; sőt igy szól: „Más körülmények közt voltunk régebben, midőn a hat éves gymnásiumi, 3 éves bölcsészeti s 3 éves theologiai tanfolyam, melyeket mind köteles volt a papjelölt végezni, a tudományok összegét oly mérvben, a mint arra tudományosan mivelt embernek hazánkban szüksége volt magába ölelte. Ma ez állapot megszünt!" — A régi állapot megszünt, mikor és hol? én legalább ugy tudom, hogy a mi hittanszaki tanulóink mind hallgatják azon bölcsészeti tantárgyakat, melyeket eddig hallgattak; legalább a főiskolai hittanszaki tudományok hallgatói számára készitett rövid utasitás 2-ik lapján ott áll, hogy a lelkészképességi vizsgára jelentkezők a rendszeres bölcsészet részeiből osztályjegyzékeket tartoznak felmutatni; s ugy látom, hogy bárha felállittatott is a 8 osztályu gymnásium, a tanrendszer a két felső osztályban jelenleg is ugyanaz, a mint az azon régi jó időkben, melyekre czikkező vonatkozással van beosztva volt; ezen hitemben látszik megerőiteni a mult évi áprilisi egyházkerületi közgyülés 32 sz. végzése, mely azt hagyja meg a főiskolai tanárkarnak, hogy a 8 osztályu önálló és szerves gymnásium az 1873/4 tanévvel léptettessék életbe, azonban lényegileg a mostani azaz midőn még 3 évi bölcsészeti tanfolyam létezett, azon tanrendszer és beosztás fentartásával; s hogy minő változtatást vagy módositást óhajt tétetni, a tanügyi bizottsági üléshez terjeszsze be; és miután az októberi közgyülés jegyzőkönyve nem szól semmit, hogy ilyesféle tanárkari fölterjesztés történt volna, ez abban erősit meg, hogy a mult évi tanterv van folyamatban; csak a név változott, de a tudományok beosztása a mostani 7 és 8 osztályban ugyanaz, mely volt az első és 2-od éves bölcsészeti tanfolyamokban; és igy ha annyira meg volt elégedve az u. t. l. irója azzal a csonka gymnásiumi oktatással és ugynevezett 3 éves bölcsészeti tanfolyammal, mint a mintaszerü képzés eszközeivel azok még most és változatlan alakjukban lévén, aggodalma és félelme feleslegessé vált. Én pedig azt óhajtanám, vajha a 7 és 8 gymn. osztály, nemcsak névleg, de valójában is a gymnásiumi képzés, módszer és rendszer kivánalmai alapján rendeztetnék be s a régi állapot teljesen megszünt volna!

Továbbá igy folytatja: „valóban a képzetlenség papjelöltjeinknek s ifjabb lelkészeinknek nem ritkán gyarló, kisebb középtanodában tanult s a gymn. bevégzése után rögtön a theologiai tanfolyamra lépett nem megvetendő számu részénél csaknem ijesztő mértékben észlelhető. Évek óta hallható a panasz, hogy az illető egyh. ker. bizottságok soha sincsenek megelégedve a lelkészképességi vizsgálatok eredményével." Nem tudom melyik időről beszél az u. t. l. irója, mert a mint önmaga állitja, még eddig papjelöltjeink a bölcsészeti tanfolyamot végezni tartoztak és igy nem történhetett az meg, hogy a gymnásium bevégzése után rögtön a theologiai tanfolyamra léphessenek; a jövendőről meg csak nem mondhat itéletet, hogy mily gyarló lesz, leendő papjelöltjeinknek képzettsége, mert annyi bölcsészeti ismeretet ezután is csak nyerhetnek mint a mennyit eddig alkalmuk volt elsajátitani. Azt is tulzott állitásnak kell jeleznem, hogy évek óta az illető egyházkerületi bizottságok, soha sincsenek megelégedve a lelkészképzettségi vizsgák eredményével. Ezen ifju lelkészeinket mélyen sujtó vád eloszlatására nézve, lapozzuk át a nevezett bizottságok és egyházkerületi jegyzőkönyveket; 1864-től 1873-ig bezárólag, 12-szer tartatott lelkészképességi vizsgálat s 3-szor fejezte ki a vizsgáló bizottság meg nem elégedését, 4 izben határozott dicsérettel, sőt kitüntetéssel emlékezik a vizsga lefolyásáról, a többi — alkalommal pedig — azon átalános kifejezéssel jellemeztetik a vizsga eredménye, hogy voltak a vizsgázottak között kitünő, jeles és kielégitő osztályzatuak, sőt ottan-ottan nem elegendők is egy vagy több tantárgyból; tehát ezekből még sem az következik, hogy a lelkészképességi vizsgák eredményével soha nem voltak megelégedve. (A dicsérő elismerésre nézve lásd az 1871. augusztusi, áprilisi, 1869. áprilisi, 1865. augusztusi egyházkerületi jegyzőkönyvet.)

A bölcsészeti tanfolyamnak a jogakadémia feletti előnyét azzal is indokolja az u. t. l. irója „hogy tehetősebb családaink közöl aligha nincsenek olyanok, kik most csak azért végeztetnek jogot gyermekeikkel, hogy azok a középtanoda körén tul is szerezzenek némi ismereteket, aztán haza viszik gazdálkodni, hogy azok többé jogi tanulmányaiknak hasznát ne vegyék, s ép ez okból ha bölcseleti tanfolyamunk volna, talán czélszerübbnek találnák gyermekeikre nézve, hogy azok némi történelmi, természettudományi vagy más egyéb ismereteket szerezzenek." E tekintetben ugy vélekedem, hogy a szabad tanulás főtanodánknál életbe lévén léptetve, jogi, bölcsészeti s történelmi ismereteket és tanulmányokat ép ugy szerezhetnek azok a tehetősebb családok gyermekei, ha a jogakadémia szerveztetik; ha pedig a gazdálkodás az életczéljok, s ez irányban akarják ismereteiket öregbiteni, akkor bizonyonyosan oly intézeteket keresnek fel, hol e szakokban nagyobb-szerü gyüjtemények és szertárak állanak rendelkezésre, a mint azt főiskolánktól, annak anyagi erejétől — ha a bölcsészeti tanfolyam felállittatnék is — megvárni lehetne. De meg ezen kivételes esetek alig jöhetnek figyelembe.

h. s.

Szintársulatunk arczképcsarnoka.

4. Svarcz Emma.

Uj jelenség — a régi világból.

Sokan lesznek talán, kik neheztelve kérdik: mit keres Svarcz Emma kisasszony a szintársulat arczképcsarnokában? Hiszen oly régen nem láttuk, hogy már el is felejtők.

Engedelmet kérünk, de ő már tegnap megkezdte szereplését. Igen. Ott volt a szintársulat jeles tagjai közt — a páholyban.

Inkább is szereti őt a közönség eszokott helyén látni, mint a szinpadon. S ugy látszik, ő is jobban érzi s bátrabban viseli ott magát. Mert hiszen vidámabb arczczal s szabadabban tekint le onnan a közönségre.

Ő csakugyan megérdemli fizetését, ha t. i. — nem énekel.

De azt nem érthetjük, hogy járhat ő a páholyba, mikor az a hely a — müködő tagok részére van kimutatva?!

Van neki azonban egy kiváló érdeme, s ez az, hogy meg tudá mutatni: hogy lehet Debreczenben elélni — dolog nélkül?

No de az intendatura lelke rajta!

Ha ugyan valaki be tudja bizonyitani, hogy **80 fr.=0**: akkor a Svarcz Emma k. a. fizetését mi sem tartjuk sárba dobott pénznek.

Addig?... No de csitt!

A többit mindenki tudja. Lepke.

A megyék kikerekitése ügyéhez.*)

H.-Szoboszló jan. hóban.

A Hajdukerület megsemmisétése iránt, megkondulván a vészharang, azon időtől fogva, ha városunkban valaki kilép az utczára, s két ember beszél egymással, nem hall egyebet, mint a kerület czélba vett szétszaggatásáról szóló eszmecserét; — mindenki fájdalommal sohajt fel, hogy a századokon keresztül létezett, s öntüzhelyén feltalált biróságától meg kell válnia, s a telekkönyv megtekintése végett is távol helyre, nagy költséggel kell vándorolnia, azon népnek, mely mindenkor a szabadság előharczosa volt.

Nagyon sajnáljuk, hogy a kerületi küldöttség által a hon képviselőihez beadott emlékiratban, a többi közt nem tétetik emlités a felől, miszerint alig két évtized közbe jöttével is, ez a nép a haza védelmére egy huszár, és egy gyalogezredet, egy zászlóalj gyalog, két század lovas nemzetőrt állitott a csatatérre; — s nagyon csudálkozik e nép, hogy azon néma, érzéketlen czirkalom nyomán már politikai szempontból is, mi czélból kell annak történnie, hogy a tiszta Magyarország fészke, Debreczennek külvárosai szétdaraboltassanak; hiszen még jöhet idő, a mikor a nemzetnek védő karokra fog lenni szüksége! Hiszen a magyar királynak is, közelebb azon vigasztaló szózat lebbene el ajkain: „káros volna a Hajdukerület megszüntetése"; — és ha a fentirt okoknál fogva mély tisztelettel ugyan, de minduntalan kopogtatni fogunk az országház ajtaján; az iránt az illetők legyenek elnézők.

Cz. J.

N.-Kálló, jan. 14.

Szabolcsmegye tegnap a főispán elnöklete alatt tartott rendkivüli bizottmányi — igen népes — gyülésében a belügyminiszternek a köz törvényhatóságokat rendező — s jobban mondva — csak meghallgatása nélkül — szétromboló törvényjavaslata ellen — az országgyüléshez, belügyminiszterhez feliratot határozott egyhangulag — s a felirás megküldése mellett, — annak pártolására — minden testvér köztörvényhatóságot felhiv.

*)E tárgy nagy fontosságánál fogva az e kérdésről szóló czikkeket örömmel fogadjuk. Szerk.

TÁRCZA.

„VÉSZMADÁR."

— Regény a tengerészéletből, három kötetben. —

Irta a „Rockingham" szerzője.

Forditotta Kompolthy Tivadar.

Második kötet. — VIII. rész.

(49-ik folytatás.)

Nora hálásan tekintett Herbertre, a miért oly ügyesen menté ki nagy zavarából s a kagylót kendője alá rejté.

— Délről szellő kezd lengedezni, — jelenté Herbert a kapitánynak — s im itt jönnek már értünk a ladikok.

Minden, mit a legénység a partra hozott volt le a hajóról, rövid perczek alatt a ladikokba rakatott s az egész társaság a hajóra indult. A hölgyek azonnal lesiettek kajütte-ikbe, hogy utban ne álljanak, mikor a legénység a tovább indulás előkészületeit teszi.

Daunton kapitány nagyon szerencsétlen volt, mikor a hajóra lépett. Lábaival a födélzeten heverő rudak egyikére hágott, ez kifordult s a jó öreg kapitány végig terült a födélzeten, miközben lábbokája kifordult csuklójából. Danvers azonnal segélyére volt s a kapitány azonnal a födélzeti kajüttebe szállittatott, bizonytalan fogságra. A baj nem volt veszélyes, de annál több fájdalommal járt. A hölgyek, mihelyt a szerencsétlenség hirét hallák, azonnal a kapitányhoz siettek, s meleg szavakban fejezék ki részvétüket iránta.

A szél mind erősebb lett s a „Vészmadár" dagadó vitorlaszárnyakon repült keresztül a tajtékzó hullámokon, mint üldözött prédája után a fehérszárnyu tengeri hojsza.

A hajó északnak tartott. Mintegy három óra lehetett délután, midőn kiáltás hangzott le az emeleti árboczkosárból:

— Észak-északnyugoton idegen vitorlák!

A kapitány is hallá szük kajütte-jében az örömkiáltást, mely ezuttal csatakiáltásként hangzott füleiben.

— Oh, ez egyszer megcsipjük a gazembereket, — kiáltott fel örömteljesen — százat egy ellen, hogy ezek a kalózok. S nekem itt kell feküdnöm hátamon, tehetetlenül. A sors megboszulta magát rajtam.

— Fölmegyek az árboczkosárba, — szólt Herbert — s azonnal tudatni fogom önnel, hogy mily hajó ez.

A „Vészmadár"-on senki sem kétkedett azon, hogy a láthatárban levő hajó a kalózoké. E tengervidékeken csak nagyon kevés hajó jár ez évszakban s a jelzett hajó ép azon irányban haladt, melyen tegnap eltünni látták. Igy kétség sem foroghatott fönn az iránt, hogy véleményükben nem csalódtak.

— Nagy hajó; nagy széllel fut! — Jelezé Herbert az árboczkosárból.

— Fölötte különös, — mormogott magában a beteg kapitány — hadi hajók nem szoktak itt megfordulni soha, pedig ez ugy látszik, ilyen. Talán szemlészhajó, mint a miénk. De ez hihetetlen!

Herbert reménytelen arczczal lépett most a kapitány ágya mellé.

— Sir, — ugymond — én azt hiszem, hogy e hajó valami fregatte; teljes vitorlával jön s egyenesen felénk tart. Vitorlái nagyon fehérek, de hiszem, hogy angol hadi hajó.

— Eleinte azt hivém, — felelé a kapitány — hogy már kezünkben vannak a gaz ficzkók. De ez mégis különös! Mily hajó lehet ez? Nem hiszem, hogy sorainkból való lenne, mert ennek sem czélját, sem szükségét nem látom. Vegye ön elő a magánbeszédzászlókat s siessen ez idegennel értekezni. Ne legyen olyan szomoru. Megiátja, hogy még elfogjuk a gazembereket.

Nora nagyon jól sejté, hogy Herbert azon busul, hogy ezuttal nem a kalózhajóval találkoztak. Ő tudta, érezte, hogy Herbert attól fél, hogy e hajó az indiákra megy s igy a válás percze közel van.

A kis lány szive is elszorult e gondolatra, hogy végre is itt kell hagyni a „Vészmadár"-t. Ő eddig még nem gondolt erre. Most villámcsapásként érte szivét e kinos gondolat. Miért fáj szive, miért fél a válástól? Mit tudta ő; lelke Herbert arczán merengett szüntelen s egyébre nem gondolt.

Darby busan állt szomoru testvére mellett. —

Herbert most lekiáltá az árboczkosárból:

— Mondják meg a kapitánynak, hogy e hajó angol hadi fregatte. Bizonyos vagyok benne!

Herbert lejött a födélzetre.

Darcie asszony s leányai a kapitány kajütte-jében voltak s arról beszéltek, hogy végre is itt az idő, midőn kedves atyjuk felől némit megtudhatnak.

— E hajó a „Brillant"; — jelenté Herbert — a szélcsend beállófélben van.

— Ah, ez igen jó, a kapitány Sir Edward Barham igen jó barátom. Ön asszonyom, — szólt Sir Daunton mrs. Darcie-hez fordulva — bizonyára ismerni fogja őt. Fogadni mernék, hogy Lady Barham is a hajón van.

A kapitány ma roppantul szeretett volna fogadni. Beteg, ágyhoz szegzett emberek tulajdonsága, hogy mindent jobban akarnak tudni másoknál.

— Ah, e család régi ismerősöm. Sokszor mulattam velök. Bizonyára örvendetes dolog volna, ha most csakugyan találkoznánk velök.

Darcie asszony igen megörült annak, hogy szeretett barátnéját megláthatja.

Mig a kajütte-ben ezek történtek és mondattak, Herbert bizonyára boldogtalanabbnak képzelte magát, mint mikor a zátonyon ültek. Fájdalom, ez nagyobb szerencsétlenség is volt rá nézve. Oly szerencsétlenség, milyet e jó lelkü ifju tengerész ezer halállal szivesen felcserélt volna. Az a gondolata támadt, hogy ily szerencsétlenség nem is történhetett volna mással, csak vele. Ő szokva volt már a legszokatlanabb csapásokhoz. Szomoru, de mégis vigasz volt ez számára.

— Mikor gondolja ön, Sir Herbert, hogy Sir Edward-dal beszélhetünk? — Kérdé Darcie asszony, ki égett a vágytól, barátnéját mihamarabb megláthatni.

— Szélcsendünk néhány percz mulva beáll, asszonyom, — felelé ez — s nem hiszem, hogy elegendő volna szelünk arra, hogy a „Brillant"-ot eléggé megközelitsük. Hanem egy ladik elküldése nem oly nagy dolog s ön mihamarább tudósitást kaphat.

— Lehetetlen lesz elhagynom fekhelyemet, — szólt a kapitány Herberthez — s önnek el kell arra készüve lennie, hogy engem kiment barátom, Sir Edward előtt.

(Folyt. következik.)

A tárgyalás folyamában az inditványt tevő Nagy Ján. Bay Ferencz, Kannay Károly bizottmányi tagoknak a törvényjavaslat ellen tartott s az általános elkeseredettséget tükröző jeles beszédei kitünő figyelemben s tetszésben részesültek, valamint Gencsy Károly azon inditványa, hogy minden választókerület jöjjön össze s hazározatilag kérje fel képviselőjét, ezen törvényjavaslat elfogadása ellen mindent elkövetni, s ha netalán mégis elfogadtatnék, az országgyülést odahagyni, (?) egyszóval, Szabolcs tegnap ismét a régi, a szabadság zászlóját előlhordó Szabolcs volt, s a közös veszély ellen minden párt egyesülten tömörült.

A folyó hó 16-kán megkezdendő ujonczozás a minisztertől jött leirat folytán, mennyiben az előmunkálattal még sincsenek kész, bizonytalan időre elhalasztatott, a sorozó bizottságoknál mint polgári elnökök — N y i r e g y h á z á n Borus Barna alispán, — N.-K á l l ó n Korányi Miklós főjegyző, P ü s p ö k-L a d á n y b a n László Alajos, N y i r b á t o r b a n Zoltán János, K i s V á r d á n Horváth Imre bizottmányi tagok fognak résztvenni.

Hirlapirodalmunk.

I.

#) A ki a napi sajtó feladatát ismeri, tudni fogja, mily óriási nehézségekkel jár annak hü betöltése. Nagy lelkiismeretesség s mi fő, fáradhatlan buzgalomnak kell, hogy kifejtessék, ha el akarja mondani magáról egy lap, hogy „betöltém feladatom s megtevém, amit a korszellem tőlem megkivánt."

Ami egyetlen állam sajtóját illeti, tagadhatlan, hogy ez két nézpontból itélhető meg csak, amimt két különböző légkörben mozog. Értjük a fővárosi s a vidéki napi sajtót.

Nehéz volna meghatározni, melyik áll előnyben a másik fölött, ha a tulajdonkép közös feladat iránti törekvést veszszük birálat alá.

A fővárosi nagy napilapok czélja, naponkint arról értesiteni a közönséget, mi a z o r s z á g b a n történik. A politika terén fölmerült napi kérdéseket szemle alá venni s higgadt észszel különbséget tudni tenni köztük. Nem akarjuk ezzel azt mondani, hogy nem oktroválhatna magának ez s amaz irányban, politikai vagy társadalmi czél elérésére elvet, melynek harczosává magát avatni hivatást érez magában. Mi csak azt értjük fönebbi soraink alatt és között, hogy egy fővárosi napilapnak soha sem szabad azt képzelnie magáról, hogy aki elvét nem osztja, az buta ember, kivel fitymálva lehet beszélni s ki nem érdemes arra, hogy bővebben figyelemre méltassuk ellenindokait. Egy fővárosi napilapnak, mely tekintélyt akar magának kivivni s a netán már szerzettet megtartani, nemcsak arra kell ügyelnie, mi az ő elve s az, amit ő mond, de első sorban, mielőtt a tollat tintába mártaná, tisztába kell jönnie a közvéleménynyel s aztán párhuzamban ezzel a meggyőződés becsületes hangján fejtegetnie higgadt nézetét.

Oly világban élünk, melyben az ilyet szükséges elmondani, mert a kiket illet, ugy látszik, elfelejték.

Mióta hirlapirodalmunk van, soha annyi elbizakodott pennahőst, oly sok köpönyegforgató politikai hirlapirót, annyi félreismert lángészt, annyi szellemtolvajt nem láttunk, mint napjainkban. Kell, hogy a hirlapirói osztály saját házi körén belől is széttekintsen kissé, és seperjen egyszer saját háza előtt is.

Csak ugy terem nálunk a sok fiatal óriás, mint eső után a penészgomba, s ami a legszomorubb, elég módot találnak arra, hogy mint ilyenek a társadalmi élet szinvonalán fen is tudják magukat tartani. Korántsem ugy kell venni a dolgot, hogy ép a miért meg tudnak élni, bizonyitja életrevalóságukat.

Mondjuk ki őszintén.

Napjainkban a legbutább ember is meg tud élni, ha bizonyos czélok föltétlen rabszolgájává aljasodik.

• S a fővárosi sajtó ily söpredéknek is helyet enged, mert — arra rá van szorulva.

Pártdüh irányozza a fővárosi sajtót s némely főnöknek elég tudni azt, hogy emberei orditani tudnak. A kivétel minden szabálynál áll. Itt is lehet elvhü embereket találni, olyanokat, kik vérrel tudják, ha kell, bizonyitani érvök, soraik igazságát. Az is igaz, hogy ezek kevesen vannak.

Ám vegyük komoly megfigyelés alá a fővárosi sajtót. Találni fogjuk, hogy országos organumok, — lapok, melyek közől némelyeknek szerkesztői a csalhatatlanság dogmáját erőszakolák lapjuk homlokára, oly emberek, kik azt hirdeték magukról, hogy szavuk, elvük hü és dönthetetlen, — anélkül, hogy csak legkevésbé is kisérlenék meg a mentegtőzést, birnak oly hajlékony lelkiismerettel, hogy egyet fordulva sarkukon, csáléról hajszra tartsanak, „dönthetlen" elveikkel egyetemben.

Amerikában nem veszszük rosz néven a „Democrat" szerkesztőségétől, ha ez ma a Greeley-párton van s holnap kinyilatkoztatja, hogy „közbe jött körülmények folytán" ma már a Grant-párthoz tartozik. Amerikában ez megjárja, mert ott legalább is feltételezi egyik ember a másikban a jobbra balra hajlitható „smart"-ságot s a humbug-öt, de oly államban, mint hazánk, hol eddig a férfias nyiltság küzdött karral és tollal, itt, mondjuk, oly szellemi organumok vezetőitől, kik az elvhüség e l l e n ő r e i ü l esküdtek föl, megvártuk volna legalább is azt, hogy elvük mellett maradjanak, — et si fractus illabatur orbis.

Az igaz, hogy ily szomoru dolgot csak a legujabb időkben volt alkalmunk tapasztalni. Hiszszük, akarjuk remélni, hogy ily esetek nem fognak ismétlődni s majdan megszabadul a főváros is a bukott genie-ktől.

UJDONSÁGOK.

* **A tiszántuli ref. egyházkerület** közelebbi gyüléséből küldöttség neveztetett ki a f e l s ő b b o k t a t á s r a vonatkozó véleményadással; az egyházkerület már a középiskolákról szóló tjavaslat felett nyilatkozott, s most a felsőbb oktatásra terjeszti ki figyelmét.

* **A holnapi felolvasásra,** melyet Domokos Kálmán tart a városháza nagy termében, ismételve figyelmeztetjük az érdekletteket. Bizonyára élvezetet fognak ott találni.

* **A jogászbál,** mely szombaton lesz, a szomoru idők daczára is, fényesnek igérkezik. Sokan készülnek oda s a vidékről is, mint halljuk, sokan készülnek berándulni ez alkalomra.

* **Értesités.** A „d e b r e c z e n i k o r c s o l y á z ó e g y l e t" által f. hó 18-án a jéghelyiség kivilágitása s tüzijátékkal egybekötött fényes esteli ü n n e p é l y tartatik. Kezdete pontban 6 órakor. Beléptidij személyenként kivétel nélkül az első bejáráson keresztül, 10 kr, s ezen kivül, kik az egyleti helyiségen szándékoznak megjelenni, a rendes dijat fizetik. — A kedvezőtlen idő esetében az ünnepély elhalasztatik. A választmány nevében F e r e n c z y Lajos egyl. jegyző.

* **A magán dohánytermesztésre** a bejelentési határidő ma lejárt, s még csak 20-an jelentkeztek e czélból.

* **Tüzeset** a mult év folytán 10 fordult elő városunkban; csekély kár volt 3 esetben; biztositva volt 5 épület. Vigyázatlanságból támadt 9 tüzeset; gyujtogatás 1 fordult elő. A gyujtogatók a királyi törvényszék börtönében ülnek.

* **A himlőjárvány** ismét kezd városunkban uralkodóvá lenni; s e járvány leginkább a gyermekeket támadja meg. Jó lesz tehát a szüléknek óvni gyermekeiket.

* **Őszinte részvéttel** vettük a szomoru hirt, hogy R á c z G y ö r g y porgártársunk fia, G y ö r g y ma reggel 9 órakor hü neje szerető karjai közt jobblétre szenderült. Már négy hó óta tartja lekötve őt a fájdalom, mely életének véget vetett. A gyászos család méltó bánatában részvéttel osztoznak a rokonok, barátok s ismerősök. A családi gyászjelentés igy hangzik: Fájó lélekkel, mélyen szomorodott szivvel tudatjuk felejthetetlen jó férjem, illetőleg fiunak s testvérünknek néhai ifj. R á c z G y ö r g y helybeli polgár s kereskedőnek, hosszas szenvedés után, életének 31-ik, boldog házasságának 6-ik évében, f. jan. hó 15-én d. e. 9 órakor történt gyászos elhunytát. A boldogultnak földi maradványai f. hó 17-én d. u. 2 órakor előbb a czeglédutczai 29-ik számu házunknál, majd a ref. kistemplomban tartandó rövid szertartás után a czeglédutczai sirkertben fognak örök nyugalomra letétetni. Mely gyászos szertartásra a boldogult rokonait, barátait s ösmerőseit bánatos szivvel s tisztelettel meghivjuk. Debreczen, 1874. jan. 15. Az elhunyt bánatos özvegye N é m e t h y Emma; atyja Rácz György, anyja Fekete Juliánna, Mihály, nejével Jobbágy Eszterrel. Károly, nejével Sárga Juliánnával. Juliánna, férjével Kovács Mihálylyal és Lajos testvérek; valamint a bánatos özvegy édes atyja Némethy János, nejével Garbóczi Terézzel s több rokon nevében is. Béke és áldás lebegjen a megboldogult porai felett!

* **A szinházban** holnap szünet lesz; holnapután sem tartatik előadás, mivel a szinházban akkor fog lenni a jogászbál.

* **Magyar város** volna Sopron, s onnan Debreczenbe mégis igy czimezik a német szövegü küldeményeket: „Lőbl königl. Forstamt, in Debreczin." Ugyan mikor lép már t é n y l e g életbe a magyar nyelv jogait védő törvény? Ha i g a z i magyar kormány s nem bécsi teremtmény ülne a kormányon, akkor nem kellene türni az ily merényleteket. Szabadits meg óh gondviselés, a gonosztól!

* **A fedezésre való méneket** az álmosdi méntelepen már kiválogatták Debreczen város küldöttei Harsányi Sándor s Szücs Mihály. A mének február hó folyamán fognak városunkba elhozatni.

* **A vadállatok elejtéséért** járó dijazások ez évben nem fognak kiadatni, miután e czim alatt a m. kir. belügyminiszterium költségvetésében felvett összeg a törvényhozás által, az 1874-ki évre nem szavaztatott meg.

* **Mikor lesz az álarczos bál?** Farsang utósó napján a szinházban. Az idén csak egy ily bál fog tartatni, s azt hiszszük, hogy az népes is lesz.

* **Megkaptuk** az előfizetési felhivást az „Apollo" zenefolyóirat ez évi folyamára. Szerkeszti F e l l e g i Viktor, (Budapest, II. kerület, iskolautcza 681. szám) kihez az előfizetési pénzek is küldendők. Az „Apollo" zenemüfolyóirat ára: egész évre (200 oldal zenemüre) 6 ft, félévre 3 ft. Egy szám eszerint csak 25 krba kerül, mi nálunk ez ideig zenemüveknél nem észlelt rendkivül olcsó árnak mondható. Megjelen e zenemüfolyóirat minden hó 1-ső és 15-ik napján két zeneivhangjegytartalommal, minden egyes szám szines boritékban. A boriték zenészeti ujdonságokon kivül érdekes zenészeti czikkeket, életrajzokat, adomákat stb. fog tartalmazni. Hozni fog továbbá L i s z t Ferencztől egy zenemüvet s Á b r á n y i egy pályanyertes lassu magyarját toborzó és frissel. — A „magyar zenemüvészek arczképcsarnoka" előfizetési ára 3 ft; ez évben többi közt benne lesz Blaháné, Hollósy Kornélia, Füredi, Tamási, Stéger, Reményi, Joachim stb. a képek magassága 12, szélessége 17 hüvelyk. Melegen ajánljuk e vállalatokat müpártoló közönségünk figyelmébe.

* **Hymen.** T a m á s s y Mihály adó végrehajtó ma d. u. vezette oltárhoz Szabó Mária k. a-t.

* **Városunkban** uj lapot nyomtatnak; ez a „Szabolcsmegyei s hajdukerületi közlöny", melyet Nyiregyházán szerkesztenek többen. E lapról különben már szóltunk.

* **Uj szódavizgyár** fog városunkban állittatni, hatvanutczán; egy kassai vállalkozó csináltatja ezt. Ha olcsóbb lesz, mint az eddigi gyártmány, akkor számithat kelendőségre.

Belföldi hirek.

*** A d e r e c s k e i kaszinó javára 1874. évi január hó 31 napján a „Szarka vendéglőben" z á r t k ö r ü t á n c z v i g a l o m tartatik. Egy személyre szóló jegy ára 1 frt. Családi jegy 3 frt. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Kezdete 7 órakor,

*** S z o m o r u e s e t. A hazai lapok közlik a hirt, hogy a mult őszön Szatmártt egy koldust fogtak be, ki egy nyomorék gyermekkel járta be a világot, koldulni. Kisült, hogy a gyermek erőszakosan lett nyomorékká téve; mindkét keze, lába ki volt törve csuklójából s karjairól a hus leégetve. A gyermek emlékszik, hogy szülői házánál egy hangszert látott, melynek nevét nem tudja, de körülirásából gyanitható, hogy az zongora volt. Egyebet nem tud eredetéről. Valószinü, hogy a gyermek szülői Máramarosban laktak. A hatóságok ez ügyben megtettek minden intézkedést.

*** P á s z t ó n febr. 2-án a koleraárvák javára bált rendez ifj. gr. Almássy Sándorné.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:

OLAH KÁROLY.

Főmunkatárs:

SZATMÁRI KÁROLY.

Nyilttér.

Végeladás!

K u b i n y i K á l m á n csődtömegét képező n o r i n b e r g a i és d i s z á r u ü z l e t czikkei ugyanazon helyiségben (piaczutczán a kistemplom mellett) a mai naptól kezdve végkiárulás utján el fognak adatni.

Lázár Ferencz
csődtömeggondnok.

761 9—

HIRDETÉSEK.

Kiadó lak.

Hatvanutcza elején az 1443. számu ház és egész udvar szabad használatra, pünkösttől kezdve bérbe kiadó.

Értekezhetni e lapok kiadóhivatalánál vagy az 1446. számu háznál.

31 2—3

Értesités.

A „Haza" életbiztositó és hitelbank

helybeli vezér-ügynökségénél egy irodai gyakornok felvétetik; a magyar és német nyelvbeni jártasság szükséges.

16 2—

Értesités.

Alólirott van szerencsém a t. cz. közönséggel tudatni, hogy az eddig 6 éven keresztül ipam Barcsay Miklós épitészszel — mint társ — együtt folytatott épitési üzletből f. év január 1-ső napján kiléptem, s ezentul azt magam önállólag fogom kezelni és vezetni; elvállalok minden az épitészeti szakba vágó t e r v e z é s i és k i v i t e l i m u n k á t, ugy helyben, mint vidéken, a legnagyobbtól a legkisebbig, a legjutányosabb árakat számitva.

A midőn ugy a helybeli, mint a vidéki t. cz. közönségnek az eddig tanusitott pártfogását részemről megköszönöm, bátor vagyok magamat a t. cz. közönségnek továbbra is pártfogásába ajánlani.

Lakásom f. év pünköstig csapóutcza 314. sz. a. épitész Barcsay Miklós ipam házánál, pünköst után nagypéterfiautczán 816. szám alatt. — Debreczen, jan. 15. 1874.

36 1—3 **Szikszay Lajos,** épitész.

Árlejtési hirdetmény.

Sz. Kir. Debreczen városában telállitandó méntelep épületeihez több nemü **öntött és kovácsolt vasnemüek,** valamint **vizmentes mész** szükségeltetvén, felhivatnak a vállalkozni kivánók, miszerint ebbeli zárt ajánlataikat **1874-ik évi febr. 1-ső napjáig** a polgármesteri hivatalhoz beküldeni sziveskedjenek.

A felszerelési kellékek és tárgyak, melyek 1874-ik évi april 15-ig a debreczeni vasuti állomásra beszálitandók,

következők:

1-ször, két árnyékszék cső öntött vasból 10" belátmérővel, 12 tölcsérrel	1000 fr. — kr.
2-szor, 194 mázsa öntött vassin (troger) 8—9" magas mázsája 16 ft.	3104f. — kr.
3-szor, 36 drb. vaslap a vassinek alá à ft. 2. 55 kr.	91 ft. 80 kr.
4-szer, 5 drb. nagy vas kemencze csövekkel együtt, egyenként 525 ℔ sulylyal à fl 55.	275 ft. — kr.
5-ször, 42 drb. kisebb öntött vas kemencze 290 ℔ suly, à fl 35.	1470 ft. — kr.
6 szor, 11 drb. 21/24" nagyságu takarék konyha csövekkel, kettős sütővel, viztartó üsttel à fl 45	495 ft. — kr.
7-szer, egy nagy Pylhal féle takarékkonyha 10 lyukra	150 ft. — kr.
8-szor, 69 drb. 26 fontos széna kosár kovácsolt vasból á fl 7.	483 ft. — kr.
9-szer, 69 drb. 60 font, zab medencze öntött vasból 2 kötél tartóval, 2 koloncczal és lefoglaló csavarokkal á f. 18.	1242 ft. — kr.
10-szer, 3 mázsa kulcsos vas a fl. 16.	48 ft. — kr.
11-er, 208 mázsa 80 font elismert jó minőségü vizmentes mész á f. 3. 20kr.	668 ft. 16 kr.
Összesen	9026 ft. 96 kr.

A beküldött ajánlatok akár az összes vállalatra, akár az egyes pontok alatt kitett tárgyakra részletenkét is elfogadtatnak, mind két esetben azonban az ajánlatnak a vállalat összegéhez megfelelő 10%-tóli bánatpénzel kell ellátva lenni és az ajánlat mind két esetben egyes pontonként is elkülönitve megteendő.

Bánatpénzül a tőzsdei árfolyam 2/3-ad értékéig értékpapirok is elfogadtatnak.

A beérkezendő ajánlatok febr. 1-én déli 12 órakor felbontatván, a legkevesebbért vállalkozók bánatpénze fog azok értesitése mellett visszatartatni, a többieké pedig posta utján saját költségükön azonnal vissza küldetni.

Bővebb felvilágositás a hivatalos órákban a városház épületében levő mérnöki hivatalnál nyerhető.

Debreczen, 1873. deczember 31-én a város gazdászati tanácsa.

20 3—3

Kiadó bólt-helyiségek,

nyilvános árverés utján.

A „Tisza" biztositó- és jelzálogbank

tulajdonát képező épületben, Debreczenben főpiacz 1584. sz. a.

két utczai bolthelyiség

a hozzá tartozó pinczékkel együtt, a folyó év február 1-ső napján d. e. 10 órakor az igazgatósági tanácsteremben tartandó

nyilvános árverésen

a legtöbbet igérőnek bérbe fog adatni.

A részletes feltételek felől tudósitást nyerhetni:

„Tisza" biztositó és jelzálogbank
elnöki irodájában, saját ház.

18 2—3

Gazdag választék:

Chiffon ingek,
Len ingek
Rumburgi ingek,
Oxford ingek
Karton és Creton ingek
Mindennemü téli **ingek és nadrágok,**
MAGYAR és **német lábravalók.**

Egy hosszu téli kabát 18 frt és feljebb.
Egy kurta téli kabát 14 frt és feljebb.
Egy téli öltöny 15 ft és f.

A
férfi divatterem
Czeglédutcza 2. sz. a.
Ajánlja
a n. é. közönségnek
következő czikkeket:

Különös figyelemre méltó:
kétféle ujdivatu
magyar kalap.

Gazdag választék:

A farsangi idényre:
himzett ingek,
Gallérok és kézelők
Chapeau de Claque,
Valódi franczia női és férfi k e z t y ü k,
Báli nyakkendők,
Illatszerek,
Coudray Párisból és **Atkinson Londonból.**

8—

Fönyeremény **450,000 mark** uj német birodalmi értékben.

Uj szerencse hirdetés.

A nyereményt biztositja *az állam.*

Felhivás a nyereményjegyek szétterjesztésére, melyben az ország kormánya által biztositott nagy sorsjátékban 2 millió 600,000 tallér bizonyos nyeremény adatik.

Ezen előnyös sorsjáték nyereményei a terv szerint csak 79,000 sorsjegyben állapittattak meg, ugyanis: 1-ső nyeremény **450,000** márka uj német érték szerint, vag. 150,000 tallér porosz árkelettel, az az **100 ezer tallér; 50,000, 25,000, 20,000, 15,000, 12,000,** 2-szer **10,000;** 6-szor **8000;** 2-szer **6000, 5000,** 22-szer **4000,** 2-szer **3000, 2500;** 76-szor **2000, 1500,** 296-szor **1000,** 421-szer **500, 400,** 571-szer **300, 200,** 900-szor **100,** 160-szor **80, 70, 60, 50;** 26,900-szor **47;** 11,725-ször **40, 31, 22** és **12** tallér. Valamennyi nyeremény a legközelebbi néhány hó alatt ki fog huzatni **minden bizonnyal. Az első huzás ideje hivatalosan folyó év jan. 22, és 23-dik napjára tétetett.**

Egy eredeti egész sorsjegy ára csak **6** frt o. é.
Egy **fel** „ „ „ **3** frt o. é.
Egy **negyed** „ „ „ **1.50** kr o. é.

Az állam által garantirozott ezen eredeti sorsjegyeket a jegy árának bérmentes ajánlott levélben beküldése után, a legtávolabb vidékekre is szétküldöm.

Minden résztvevő, a sorsjegy mellett megkapja tőlem az állam czimerével ellátott játszótervet is, s a huzás megtörténte után azonnal megküldöm számára ingyen a nyeremények hivatalos kimutatását.

A nyeremények kifizetése s szétküldése általam fog eszközöltetni s pedig pontosan s a legszigorubb titoktartás mellett.

☞ Bizalommal forduljon azért ez ügyben mindenki alólirotthoz.

Samuel Heckscher senr.
Banquier und Wechsel-Comptoir in **Hamburg.**

35. 2—4

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.